

PRAKSISOVERSIGT · ERSTATNINGSRET

Praksisoversigt over tabt arbejdsfortjeneste

Skæringstidspunkt, beregning, fradrag og forrentning efter erstatningsansvarsloven § 2

Version 2 Opdateret 26. jun. 2026 16 afgørelser · 2018-2024

[Læs online](#)

INTRODUKTION

Erstatning for tabt arbejdsfortjeneste efter erstatningsansvarsloven § 2 dækker skadelidtes midlertidige indtægtstab fra skadens indtræden og frem til det tidspunkt, hvor skadelidte enten kan genoptage arbejdet i væsentligt samme omfang som tidligere, eller der foreligger grundlag for at skønne over et varigt erhvervsevnetab på mindst 15 pct. Bestemmelsen har gennemgået væsentlige ændringer – senest ved lov nr. 610 af 14. juni 2011 (samspil med arbejdsskadesikringsloven) og lov nr. 1541 af 12. december 2023 (fradrag for uddannelsesgodtgørelse). Praksis fra Højesteret har navnlig afklaret tre centrale spørgsmål: hvornår skadevolder kan bringe udbetalingspligten til ophør, hvad der skal fradrages i erstatningen, og hvornår forrentning indtræder. Denne praksisoversigt gennemgår lovgrundlaget, de ledende afgørelser og de centrale praksismønstre.

PRINCIPPER UDLEDT AF PRAKSIS

- 01** Erstatning for tabt arbejdsfortjeneste ydes fra skadens indtræden, indtil skadelidte kan genoptage arbejdet i væsentligt samme omfang som tidligere – ikke blot indtil helbredstilstanden er stationær (U.1999.394 H).
- 02** Må det antages, at skadelidte lider et varigt erhvervsevnetab på 15 pct. eller derover, ydes erstatning indtil det er muligt midlertidigt eller endeligt at skønne over den fremtidige erhvervsevne – det kræver et forsvarligt grundlag for skønnet.
- 03** En midlertidig afgørelse fra AES om erhvervsevnetab efter arbejdsskadesikringsloven afskærer ikke i sig selv retten til tabt arbejdsfortjeneste – skadelidte bevarer et differencekrav (lovændring 2011).
- 04** Skadevolder kan bringe udbetalingspligten til ophør på tre måder: (1) AES afgiver udtalelse efter EAL § 10, (2) endelig afgørelse efter arbejdsskadesikringsloven foreligger, eller (3) skadevolder selv udøver et rimeligt skøn på forsvarligt grundlag og udbetaler erhvervsevnetabserstatning i overensstemmelse hermed (U.2008.1386 H, U.2008.2601 H, BS-32003/2022-HJR).
- 05** En delt afgørelse fra AES (aktuelt + varigt erhvervsevnetab) kan bringe retten til tabt arbejdsfortjeneste til ophør, hvis AES har haft forsvarligt grundlag for skønnet (BS-4241/2022-HJR).
- 06** Når skadelidte selv ved retssagsanlæg nedlægger påstand om et bestemt erhvervsevnetab, kan skæringstidspunktet fastsættes til sagsanlægstidspunktet (Sag 202/2018).

- 07** I erstatningen fradrages løn under sygdom, sygedagpenge, midlertidig erhvervsevnetabserstatning efter arbejdsskadesikringsloven, forsikringsydelse med karakter af virkelig skadeserstatning, og – siden 2024 – uddannelsesgodtgørelse efter ASL § 18 b.
- 08** Skadevolder har ikke indtrædelsesret i skadelidtes krav på midlertidig erhvervsevnetabserstatning – Folketinget fjernede bevidst den foreslåede § 29, stk. 3, ved lovens vedtagelse i 2011 (BS-46420/2020-HJR, flertal 3-2).
- 09** Erstatning for tabt arbejdsfortjeneste forrentes fra 1 måned efter at skadevolder har haft de fornødne oplysninger – usikkerhed om fremtidige retrospektive ændringer fra AES udskyder ikke forfaldstidspunktet (BS-23851/2021-HJR).
- 10** Skadelidte har pligt til at begrænse sit tab – nægter skadelidte uden rimelig grund at deltage i revalidering, aktivering eller erhvervsafklaring, kan retten til erstatning fortabes.
- 11** Beregningsgrundlaget er skadelidtes faktiske indtægt – herunder tillæg, overarbejde og pension – opgjort som den indtægt, skadelidte ville have haft, hvis skaden ikke var sket.

§ 1 Lovgrundlag og historisk udvikling af erstatningsansvarsloven § 2

Erstatning for tabt arbejdsfortjeneste reguleres af [erstatningsansvarsloven § 2](#). Bestemmelsens stk. 1 fastslår to alternative ophørskriterier:

"Erstatning for tabt arbejdsfortjeneste ydes, indtil skadelidte kan begynde at arbejde igen. Må det antages, at skadelidte vil lide et erhvervsevnetab på 15 pct. eller derover, ydes erstatning indtil det tidspunkt, hvor det er muligt midlertidigt eller endeligt at skønne over skadelidtes fremtidige erhvervsevne."

Allerede i U.1999.394 H fastslog Højesteret, at udtrykket "kan begynde at arbejde igen" skal forstås som genoptagelse i *væsentligt samme omfang* som tidligere. Det er altså ikke tilstrækkeligt, at skadelidte kan varetage et andet eller reduceret arbejde.

Bestemmelsen fik sin nuværende ordlyd ved lov nr. 610 af 14. juni 2011, der blev vedtaget efter at Højesteret i to domme af 18. november 2009 (U.2010.436 H og U.2010.451 H) havde fastslået, at selv en rent midlertidig afgørelse efter arbejdsskadesikringsloven afskar retten til tabt arbejdsfortjeneste. Som forarbejderne til lovforslaget (L 136, 2010-11) udtrykker det:

"Formålet med lovforslaget er at sikre, at der fremover ikke vil opstå tilfælde [...] hvor der sker en sådan forskelsbehandling. Hensigten er således, at en person, der af en ansvarlig skadevolder påføres en skade, der er omfattet af arbejdsskadesikringsloven, i alle tilfælde [...] skal kunne kræve lige så meget i erstatning, som vedkommende i dag er berettiget til, hvis den samme skade påføres vedkommende i fremtiden."

2011-ændringen indebar, at midlertidige afgørelser fra AES ikke længere i sig selv afskærer retten til tabt arbejdsfortjeneste. I stedet skal der foretages fradrag efter stk. 2 for den midlertidige erhvervsevnetabserstatning, således at skadelidte bevarer et differencekrav.

Senest blev [erstatningsansvarsloven § 2, stk. 2](#) udvidet ved lov nr. 1541 af 12. december 2023 med ikrafttræden den 1. juli 2024, der indsatte et nyt 2. pkt. om fradrag for uddannelsesgodtgørelse

efter [arbejdsskadesikringslovens § 18 b](#). Formålet er at sikre, at skadelidte, der benytter den nye uddannelsesgodtgørelsesordning, ikke stilles ringere herved – uddannelsesgodtgørelsen fradrages i den tabte arbejdsfortjeneste, men skadelidte bevarer et eventuelt differencekrav.

Der er pr. juni 2026 ingen vedtagne, ikke-konsoliderede ændringer af § 2.

LOV

[Arbejdsskadesikringsloven § 18b](#)[Erstatningsansvarsloven § 2, stk. 1, 2](#)

Skæringstidspunktet – hvornår ophører retten til tabt arbejdsfortjeneste?

Det mest litigerede spørgsmål i praksis er fastlæggelsen af *skæringstidspunktet* – det tidspunkt, hvor erstatning for tabt arbejdsfortjeneste afløses af erstatning for erhvervsevnetab. Højesteret har i en række domme afklaret principperne.

De tre ophørsmåder

Efter U.2008.1386 H og U.2008.2601 H – der fortsat er ledende også efter 2011-ændringen – kan skadevolder bringe forpligtelsen til ophør på tre måder:

1. AES afgiver en udtalelse efter [erstatningsansvarsloven § 10](#).
2. Der foreligger en endelig afgørelse om erhvervsevnetab efter arbejdsskadesikringsloven.
3. Skadevolder eller dennes forsikringsselskab udøver selv et *rimeligt skøn på forsvarligt grundlag* over det varige erhvervsevnetab og udbetaler erstatning i overensstemmelse hermed.

Skadevolders eget skøn – også i dobbeltdækningssager

I to parallelle domme af 20. september 2023 bekræftede Højesteret, at den tredje ophørsmåde også gælder i sager omfattet af arbejdsskadesikringsloven. I [BS-32003/2022-HJR](#) havde Banedanmark 4½ år efter ulykken skønnet et varigt erhvervsevnetab på 20 % og udbetalt kapitalerstatning. Højesteret fandt, at betingelserne var opfyldt, og at en beregningsfejl rettet med renter ikke udskød skæringstidspunktet. I [BS-43706/2022-HJR](#) fastslog Højesteret det tilsvarende princip.

"Højesteret finder herefter, at Banedanmark har opfyldt betingelserne for at bringe forpligtelsen til at betale erstatning for tabt arbejdsfortjeneste til A til ophør den 8. januar 2018."

Samtidig understregede byretten i [BS-9025/2017-KBH](#), at skønnet skal være *rimeligt* – i den sag havde AES midlertidigt fastsat erhvervsevnetabet til 30 %, mens Banedanmark kun skønnede 20 %, hvilket retten ikke fandt rimeligt.

Delte afgørelser fra AES

I [BS-4241/2022-HJR](#) afklarede Højesteret, at en "delt" afgørelse fra AES – der fastsætter både et aktuelt og et varigt erhvervsevnetab – kan bringe retten til tabt arbejdsfortjeneste til ophør:

"Højesteret finder herefter, at erstatningsansvarslovens § 2, stk. 1, 2. pkt., også efter ændringen af bestemmelsen i 2011 indebærer, at forpligtelsen til at udbetale erstatning for tabt arbejdsfortjeneste ophører, hvis Arbejdsmarkedets

Erhvervssikring på et forsvarligt grundlag har foretaget et midlertidigt eller endeligt skøn over det fremtidige (varige) erhvervsevnetab."

Skadelidtes egen adfærd som skæringstidspunkt

I [Sag 202/2018](#) fandt Højesteret, at skadelidte selv havde bragt retten til tabt arbejdsfortjeneste til ophør ved at anlægge retssag med påstand om et bestemt erhvervsevnetab. Da de faktiske omstændigheder var ubestridte (skadelidte var i fleksjob med 12 timers ugentlig arbejdstid), var det allerede ved sagsanlægget muligt at skønne over den fremtidige erhvervsevne.

LOV

[Erstatningsansvarsloven § 2, stk. 1](#)
[Erstatningsansvarsloven § 5, stk. 2](#)
[Erstatningsansvarsloven § 10, stk. 1](#)

PRAKSIS	Højesteret · Udbetaling af erhvervsevnetaberstatning bragte retten til tabt arbejdsfortjeneste til ophør i sag om arbejdsskade	20.09.2023
	Højesteret · Udbetaling af erhvervsevnetaberstatning bragte retten til tabt arbejdsfortjeneste til ophør	20.09.2023
	Højesteret · Højesterets afklaring af ophørstidspunkt for tabt arbejdsfortjeneste ved delte afgørelser om erhvervsevnetab	20.12.2022
	Højesteret · Højesterets afgørelse om skæringstidspunkt for tabt arbejdsfortjeneste ved krav om erhvervsevnetab	30.09.2019
	Byretten · Erstatning for tabt arbejdsfortjeneste efter arbejdsulykke: Samspil mellem erstatningsansvarsloven og arbejdsskadesikringsloven	22.09.2020

Fradrag i erstatningen – samspillet med arbejdsskadesikringsloven og andre ydelser

[Erstatningsansvarsloven § 2, stk. 2](#) opregner de ydelser, der skal fradrages i erstatningen for tabt arbejdsfortjeneste:

- Løn under sygdom
- Dagpenge fra arbejdsgiver eller kommunalbestyrelsen (sygedagpenge)
- Erstatning i henhold til en midlertidig afgørelse om erhvervsevnetab efter arbejdsskadesikringsloven, i det omfang den dækker samme periode
- Forsikringsydelser, der har karakter af en *virkelig skadeserstatning*, samt lignende ydelser
- Uddannelsesgodtgørelse efter [arbejdsskadesikringslovens § 18 b](#) (indsat 2023, ikrafttrædelse 1. juli 2024)

Fradrag for midlertidig erhvervsevnetaberstatning

Fradragsreglen for midlertidig erhvervsevnetaberstatning blev indsat ved 2011-ændringen og skal sikre, at skadelidte ikke opnår dobbeltdækning for det midlertidige indtægtstab. Som forarbejderne udtrykker det:

"Det er ikke hensigten, at skadelidte skal kunne opnå dobbeltdækning for sit midlertidige indtægtstab, og det foreslås derfor, at det kommer til at fremgå af erstatningsansvarslovens § 2, stk. 2, at midlertidig erhvervsevnetaberstatning efter arbejdsskadesikringsloven skal fradrages."

Skadelidte bevarer et *differencekrav* – forskellen mellem den fulde tabte arbejdsfortjeneste og den midlertidige erhvervsevnetaberstatning.

Forsikringsydelser med karakter af skadeserstatning

Fradrags sker kun for forsikringsydelser, der har karakter af en *virkelig skadeserstatning*. Private livsforsikringer, ulykkesforsikringer med fast menbeløb og lignende summaforsikringer fradrages som udgangspunkt ikke. Derimod fradrages fx loss-of-earnings-dækning og lønforsikringer, der reelt dækker det faktiske indtægtstab.

Ingen indtrædelsesret for skadevolder

I [BS-46420/2020-HJR](#) afgjorde Højesteret (3-2), at et ansvarsforsikringsselskab, der har udbetalt erstatning for tabt arbejdsfortjeneste, *ikke* kan indtræde i skadelidtes krav på midlertidig erhvervsevnetabserstatning. Flertallet lagde afgørende vægt på, at Folketinget bevidst havde fjernet den foreslåede indtrædelsesbestemmelse (§ 29, stk. 3) under lovbehandlingen i 2011:

"Vi finder herefter, at hverken arbejdsskadesikringslovens § 29, stk. 2, dennes analogi eller almindelige obligationsretlige regler kan føre til, at en skadevolder eller et ansvarsforsikringsselskab, der har udbetalt erstatning for tabt arbejdsfortjeneste, kan indtræde i skadelidtes krav på midlertidig erhvervsevnetabserstatning."

LOV

Arbejdsskadesikringsloven § 18b

Arbejdsskadesikringsloven § 29, stk. 2

Erstatningsansvarsloven § 2, stk. 2

PRAKSIS

Højesteret · Højesterets dom om ansvarsforsikringsselskabs manglende indtrædelsesret i midlertidig erhvervsevnetabserstatning 23.08.2021

§ 4 Beregningsgrundlaget – opgørelse af den tabte arbejdsfortjeneste

Erstatning for tabt arbejdsfortjeneste skal opgøres ud fra den *faktiske indtægt*, som skadelidte ville have haft, hvis skaden ikke var sket. Det indebærer, at erstatningen beregnes som bruttoindtægten – herunder grundløn, tillæg, overarbejdsbetaling, pensionsbidrag og feriegodtgørelse – fratrasket de ydelser, der nævnes i [erstatningsansvarsloven § 2, stk. 2](#).

Konkret bevisførelse for indkomstniveauet

I [BS-9025/2017-KBH](#) var spørgsmålet, om den tabte arbejdsfortjeneste for en sikringsmontør ved Banedanmark skulle baseres på de sidste 5 måneders løn eller på en kollegas faktiske løn i uarbejdsdygtighedsperioden. Retten fandt, at kollegaens lønsedler udgjorde det bedste grundlag:

"Retten finder, at [sagsøger] ved de fremlagte lønsedler, herunder de lønsedler, der vedrører Vidne, sammenholdt med [sagsøgers] og Vidnes forklaringer om indtægtsniveauet for dem begge, har løftet sin bevisbyrde."

Ugentlig beregning i praksis

I [BS-10733/2017-SON](#) opgjorde byretten den tabte arbejdsfortjeneste som bruttoløn pr. uge (7.632 kr.) ganget med antal uger – med fradrag for løbende AES-erstatning og faktisk indtjening.

Selvstændige erhvervsdrivende

For selvstændige fastsættes beregningsgrundlaget efter en konkret vurdering af den retvisende indtjeningsevne. [Vejledning om fastsættelse af årsløn](#) fastslår, at årslønnen som udgangspunkt fastsættes ud fra indtægten 12 måneder før skaden. For selvstændige med svingende indtægt kan en længere periode – fx 5 år – lægges til grund, som Ankestyrelsen fastslog i principmeddelelse [59-18](#).

Fleksjobbere

Ankestyrelsens principmeddelelse [12-21](#) fastslog for den socialretlige tabt arbejdsfortjeneste (serviceloven), at beregningsgrundlaget alene omfatter *arbejdsgiverens løn* – fleksløntilskuddet indgår ikke, da det ikke er en lønindtægt. Det tilsvarende princip om faktisk lønindtægt gælder for erstatningsansvarsloven.

LOV	Erstatningsansvarsloven § 2, stk. 1, 2	
PRAKSIS	Byretten · Erstatning for tabt arbejdsfortjeneste og rækkevidden af skadelidtes tabsbegrænsningspligt efter arbejdsulykke	12.07.2021
	Byretten · Erstatning for tabt arbejdsfortjeneste efter arbejdsulykke: Samspil mellem erstatningsansvarsloven og arbejdsskadeforsikringsloven	22.09.2020
	Ankestyrelsen · Tabt arbejdsfortjeneste til fleksjobber: Beregningsgrundlag er arbejdsgiverløn – ikke fleksløntilskud	01.01.2021
	Ankestyrelsen · Fastlæggelse af beregningsgrundlag for tabt arbejdsfortjeneste for selvstændigt erhvervsdrivende med svingende indtægt	01.01.2018

§ 5 Tabsbegrænsningspligten – skadelidtes pligt til at begrænse tabet

Skadelidte har efter almindelige erstatningsretlige principper pligt til at begrænse sit tab. Forarbejderne til erstatningsansvarsloven udtrykker det således:

"Hvis den skadelidte således uden rimelig grund nægter at deltage i de aktiveringstilbud, som findes, eller hvis sagen på grund af forhold på den skadelidtes side trækker ud, således at f.eks. en aktivering forsinkes, vil dette efter omstændighederne kunne medføre, at retten til tabt arbejdsfortjeneste fortabes."

Konkret vurdering af aktivitetsniveauet

I [BS-10733/2017-SON](#) fandt byretten, at skadelidte fra 1. maj 2020 havde tilsidesat sin tabsbegrænsningspligt ved at udeblive fra kommunens indkaldelser til erhvervsafklaring trods gentagne rykkere. Erstatningen blev derfor begrænset til perioden frem til dette tidspunkt.

Dommen blev stadfæstet af Vestre Landsret i [BS-27541/2021-VLR](#), der dog tilføjede en vigtig nuance om bevisbyrden:

"Efter det anførte og sammenholdt med oplysningerne om fodskaden og [skadelidtes] gener som følge heraf er der ikke ført det bevis, som må kræves i en erstatningssag som den foreliggende, for, at [skadelidte] kunne have skaffet sig yderligere arbejdsindtægt af betydning i den omtvistede periode."

Bevisbyrden for, at skadelidte har tilsidesat tabsbegrænsningspligten, påhviler altså skadevolder. Det kræver konkret dokumentation for, at skadelidte kunne have opnået en relevant indtægt, og at skadelidte uden rimelig grund har undladt at udnytte mulighederne.

Praksis viser følgende mønstre:

- Skadelidte kan ikke uden videre afskæres fra erstatning, fordi kommunen har stoppet sygedagpenge eller raskmeldt vedkommende
- Skadelidtes egne initiativer (fx selvskaffet arbejdsprøvning) tæller positivt ved vurderingen
- Systematisk udeblivelse fra kommunale erhvervsafklaringsforløb kan føre til fortabelse af erstatningen
- Det er skadevolder, der bærer bevisbyrden for, at tabsbegrænsningspligten er tilsidesat

LOV

[Erstatningsansvarsloven § 2, stk. 1](#)
[Erstatningsansvarsloven § 5, stk. 2](#)

PRAKSIS

Landsretten · Landsretten stadfæster dom om erstatning for tabt arbejdsfortjeneste efter personskade 24.01.2022

Byretten · Erstatning for tabt arbejdsfortjeneste og rækkevidden af skadelidtes tabsbegrænsningspligt efter arbejdsulykke 12.07.2021

§ 6 Forrentning af erstatning for tabt arbejdsfortjeneste – EAL § 16

Spørgsmålet om, hvornår erstatning for tabt arbejdsfortjeneste skal forrentes, har været genstand for betydelig retspraksis. Efter [erstatningsansvarsloven § 16, stk. 1](#) kan erstatningen kræves betalt 1 måned efter, at skadevolder har været i stand til at indhente de fornødne oplysninger til bedømmelse af erstatningens størrelse. Beløbet forrentes herefter efter [§ 16, stk. 2](#) med en rente svarende til rentelovens § 5.

Midlertidig AES-afgørelse udskyder ikke forfaldstid

I [BS-23851/2021-HJR](#) afgjorde Højesteret (4-1), at et forsikringsselskab (Tryg) ikke var berettiget til at standse udbetalingen og forrentningen under henvisning til, at AES' midlertidige afgørelse kunne ændres retrospektivt. Flertallet udtalte:

"Det må således anses for forudsat, at skadelidte har krav på løbende at få udbetalt erstatning for tabt arbejdsfortjeneste, og at dette ikke kun gælder før, men også efter, at arbejdsskademyndighederne har truffet midlertidig afgørelse om erstatning for erhvervsevnetab."

Og videre:

"Særligt for så vidt angår denne periode bemærkes, at når der foreligger en sådan midlertidig afgørelse, har skadevolder (ansvarsforsikringsselskabet) kendskab til størrelsen af den midlertidige erhvervsevnetabserstatning [...] der efter erstatningsansvarslovens § 2, stk. 2, skal fradrages."

Skadevolder har altså de fornødne oplysninger til at beregne differenceerstatningen, så snart den midlertidige afgørelse foreligger, og rentepligten indtræder løbende herefter.

Vestre Landsret nåede det tilsvarende resultat i [BS-14009/2019-VLR](#), som Højesteret senere stadfæstede.

Patienterstatningens to-trinsmodel kan ikke udskyde forrentning

I [BS-1564/2020-HJR](#) fastslog Højesteret, at Patienterstatningens interne praksis med først at anerkende skaden og dernæst oplyse det økonomiske tab (to-trinsmodel) ikke kan udskyde forrentningstidspunktet. Myndigheden er ikke retligt afskåret fra at indhente økonomiske oplysninger sideløbende med anerkendelsesspørgsmålet.

LOV

[Erstatningsansvarsloven § 16, stk. 1, 2](#)

PRAKSIS

Højesteret · Højesterets dom om forrentning af erstatning for tabt arbejdsfortjeneste ved arbejdsskader 22.03.2022

Højesteret · Højesterets dom om forrentningstidspunkt for erstatning ved lægemiddelskader

04.12.2020

Landsretten · Sag om forrentning af erstatning for tabt arbejdsfortjeneste efter arbejdsulykke

11.06.2021

§ 7 Samspillet med arbejdsskadesikringsloven – dobbeltdækningssager

Når en personskade er omfattet af både erstatningsansvarsloven og arbejdsskadesikringsloven – typisk arbejdsulykker, hvor en skadevolder tillige er erstatningsansvarlig – opstår et kompliceret samspil mellem de to regelsæt. Erstatningsansvarsloven giver ret til tabt arbejdsfortjeneste, som arbejdsskadesikringsloven ikke dækker.

Princippet om ingen huller og ingen overlapning

Højesteret har siden U.2009.138 H fastslået, at [erstatningsansvarsloven § 2, stk. 1](#) bygger på en forudsætning om sammenfald mellem ophøret af retten til tabt arbejdsfortjeneste og indtrædelsen af retten til erhvervsevnetabserstatning – der må hverken opstå *huller* eller *overlapning*.

2011-ændringen sikrede, at dette princip også gælder i arbejdsskadesager: midlertidige afgørelser afskærer ikke retten til tabt arbejdsfortjeneste, men der skal ske fradrag for den midlertidige ydelse.

Erhvervsevnetabserstatning efter ASL er primær

Efter [arbejdsskadesikringslovens § 77](#) er erhvervsevnetabserstatningen efter arbejdsskadesikringsloven primær – skadelidtes krav mod den erstatningsansvarlige nedsættes med det beløb, arbejdsskadeforsikringsselskabet har betalt. Men som 2011-ændringen udtrykkeligt fastslår, nedsættes kravet på erhvervsevnetabserstatning efter erstatningsansvarsloven *ikke* som følge af midlertidig erhvervsevnetabserstatning.

Retrospektiv fastsættelse og modregning

Når erhvervsevnetabet fastsættes retrospektivt – dvs. med et virkningstidspunkt, der ligger forud for afgørelsestidspunktet – kan skadevolder have udbetalt for meget i tabt arbejdsfortjeneste. Efter [erstatningsansvarsloven § 16, stk. 1, 4. pkt.](#), kan sådanne beløb modregnes i erhvervsevnetabserstatningen eller tilbagesøges, medmindre der er tale om a conto-beløb udbetalt i overensstemmelse med § 16, stk. 1, 2.-3. pkt.

De beslægtede erstatningsposter – [varigt mén](#), [erhvervsevnetab](#) og [arbejdsskade-anerkendelse](#) – behandles i separate praksisoversigter.

LOV

[Arbejdsskadesikringsloven § 17, stk. 3](#)

[Arbejdsskadesikringsloven § 77](#)

[Erstatningsansvarsloven § 2, stk. 1, 2](#)

[Erstatningsansvarsloven § 16, stk. 1](#)

PRAKSIS

Højesteret · Udbetaling af erhvervsevnetabserstatning bragte retten til tabt arbejdsfortjeneste til ophør i sag om arbejdsskade

20.09.2023

Højesteret · Udbetaling af erhvervsevnetabserstatning bragte retten til tabt arbejdsfortjeneste til ophør

20.09.2023

Højesteret · Højesterets dom om ansvarsforsikringsselskabs manglende indtrædelsesret i midlertidig erhvervsevnetabserstatning

23.08.2021

Landsretten · Tilbagesøgning af erhvervsevnetabserstatning under fængselsophold: Landsretten stadfæster byrettens dom

11.10.2024

§ 8 Sammenfatning af centrale praksismønstre

Den gennemgåede praksis viser følgende overordnede mønstre for erstatning for tabt arbejdsfortjeneste:

Ophør af erstatningspligten:

Ophørsgrund	Retligt grundlag	Ledende afgørelse
Skadelidte kan arbejde igen i væsentligt samme omfang	EAL § 2, stk. 1, 1. pkt.	U.1999.394 H
AES-udtalelse efter EAL § 10	EAL § 2, stk. 1, 2. pkt.	U.2008.1386 H
Endelig ASL-afgørelse om erhvervsevnetab	EAL § 2, stk. 1, 2. pkt.	U.2009.138 H
Skadevolders eget rimelige skøn + udbetaling	Forarbejder til 2011-ændringen	BS-32003/2022-HJR, BS-43706/2022-HJR
Delt AES-afgørelse (aktuelt + varigt tab)	EAL § 2, stk. 1, 2. pkt.	BS-4241/2022-HJR
Skadelidtes egen adfærd (sagsanlæg med bestemt krav)	EAL § 2, stk. 1, 2. pkt.	Sag 202/2018

Fradrag i erstatningen:

- Sygeløn, sygedagpenge, ressourceforløbsydelse og lignende offentlige ydelser fradrages altid
- Midlertidig erhvervsevnetabserstatning efter ASL fradrages – skadelidte bevarer differencekravet
- Uddannelsesgodtgørelse efter ASL § 18 b fradrages (fra 1. juli 2024)
- Forsikringsydelser fradrages kun, hvis de har karakter af *virkelig skadeserstatning*
- Skadevolder har *ingen* indtrædelsesret i skadelidtes krav på midlertidig erhvervsevnetabserstatning

Forrentning:

- Rentepligten indtræder 1 måned efter, at skadevolder har de fornødne oplysninger – usikkerhed om fremtidige retrospektive ændringer udskyder ikke forfaldstidspunktet
- Forsikringsselskabet skal forholde sig aktivt til løbende krav og kan ikke blot afvente endelig afgørelse

Erstatning for tabt arbejdsfortjeneste er dermed en *løbende* forpligtelse, der stiller krav om, at skadevolder aktivt forholder sig til skadelidtes tab – enten ved at betale, ved at udøve et rimeligt skøn og overgå til erhvervsevnetabserstatning, eller ved at indhente en AES-udtalelse. Passivitet straffes med rentepligt. For de beslægtede erstatningsposter [svie og smerte](#) og [erhvervsevnetab](#) henvises til de respektive praksisoversigter.

LOV	Erstatningsansvarsloven § 2, stk. 1, 2	Erstatningsansvarsloven § 16, stk. 1, 2	
PRAKSIS	Højesteret · Udbetaling af erhvervsevnetabserstatning bragte retten til tabt arbejdsfortjeneste til ophør i sag om arbejdsskade		20.09.2023
	Højesteret · Udbetaling af erhvervsevnetabserstatning bragte retten til tabt arbejdsfortjeneste til ophør		20.09.2023
	Højesteret · Højesterets afklaring af ophørstidspunkt for tabt arbejdsfortjeneste ved delte afgørelser om erhvervsevnetab		20.12.2022
	Højesteret · Højesterets dom om forrentning af erstatning for tabt arbejdsfortjeneste ved arbejdsskader		22.03.2022
	Højesteret · Højesterets dom om ansvarsforsikringsselskabs manglende indtrædelsesret i midlertidig erhvervsevnetabserstatning		23.08.2021
	Højesteret · Højesterets dom om forrentningstidspunkt for erstatning ved lægemiddelskader		04.12.2020
	Højesteret · Højesterets afgørelse om skæringstidspunkt for tabt arbejdsfortjeneste ved krav om erhvervsevnetab		30.09.2019
	Landsretten · Landsretten stadfæster dom om erstatning for tabt arbejdsfortjeneste efter personskade		24.01.2022

Byretten · Erstatning for tabt arbejdsfortjeneste og rækkevidden af skadelidtes tabsbegrænsningspligt 12.07.2021
 efter arbejdsulykke

REFERENCE Lovgrundlag

5 paragraffer

Arbejdsskadesikringsloven § 17	stk. 3	Arbejdsskadesikringsloven § 29	stk. 2
Erstatningsansvarsloven § 2	stk. 1, 2	Erstatningsansvarsloven § 10	stk. 1
Erstatningsansvarsloven § 16	stk. 1, 2		

MATERIALE Citerede afgørelser

16 afgørelser

HØJESTERET · ØVERSTE INSTANS

7

20.09.2023	Udbetaling af erhvervsevnetabserstatning bragte retten til tabt arbejdsfortjeneste til ophør i sag om arbejdsskade	bs-32003-2022-hjr
20.09.2023	Udbetaling af erhvervsevnetabserstatning bragte retten til tabt arbejdsfortjeneste til ophør	bs-43706-2022-hjr
20.12.2022	Højesterets afklaring af ophørstidspunkt for tabt arbejdsfortjeneste ved delte afgørelser om erhvervsevnetab	bs-4241-2022-hjr
22.03.2022	Højesterets dom om forrentning af erstatning for tabt arbejdsfortjeneste ved arbejdsskader	bs-23851-2021-hjr
23.08.2021	Højesterets dom om ansvarsforsikringsselskabs manglende indtrædelsesret i midlertidig erhvervsevnetabserstatning	46420-2020
04.12.2020	Højesterets dom om forrentningstidspunkt for erstatning ved lægemiddelskader	bs-1564-2020-hjr
30.09.2019	Højesterets afgørelse om skæringstidspunkt for tabt arbejdsfortjeneste ved krav om erhvervsevnetab	202-2018

LANDSRET TEN · ANKEINSTANS

4

11.10.2024	Tilbagesøgning af erhvervsevnetabserstatning under fængselsophold: Landsretten stadfæster byrettens dom	9660-11273
20.10.2022	Afgørelse om erstatning for tabt arbejdsfortjeneste efter arbejdsulykke – ophør af betalingsforpligtelse ved udbetaling af midlertidigt erhvervsevnetab	3180-3780
24.01.2022	Landsretten stadfæster dom om erstatning for tabt arbejdsfortjeneste efter personska de	3880-4687
11.06.2021	Sag om forrentning af erstatning for tabt arbejdsfortjeneste efter arbejdsulykke	6-6

BYRET TEN · FØRSTE INSTANS

2

12.07.2021	Erstatning for tabt arbejdsfortjeneste og rækkevidden af skadelidtes tabsbegrænsningspligt efter arbejdsulykke	1854-2209
------------	--	-----------

22.09.2020	Erstatning for tabt arbejdsfortjeneste efter arbejdsulykke: Samspil mellem erstatningsansvarsloven og arbejdsskadeforsikringsloven	3155-3749
------------	--	-----------

ANKESTYRELSEN · NÆVN / KLAGEINSTANS 2

01.01.2021	Tabt arbejdsfortjeneste til fleksjobber: Beregningsgrundlag er arbejdsgiverløn – ikke fleksløntilskud	12-21
------------	---	-------

01.01.2018	Fastlæggelse af beregningsgrundlag for tabt arbejdsfortjeneste for selvstændigt erhvervsdrivende med svingende indtægt	59-18
------------	--	-------

PARKERINGSKLAGENÆVNET · NÆVN / KLAGEINSTANS 1

20.12.2023	Tvist om gyldighed af elektronisk p-tilladelse for hospitalsansat ved Regionshospitalet Viborg	park-3780
------------	--	-----------
